

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lakiin lisättäisiin väliaikaisesti säännös väliaikaisesta kansallisesta tuesta, jota maksettaisiin komission finanssi- ja talouskriisiä koskevan tiedonannon mukaisena tu-

kena. Lisäksi lakiin tehtäisiin Lissabonin sopimuksen voimaantulosta sekä lainsäädännön muutoksista aiheutuvia teknisluonteisia muutoksia.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian.

PERUSTELUT

1 Nykytila

Euroopan unionissa maatalouden tukipolitiikka kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan. Käytännössä tämä tarkoittaa Euroopan unionin politiikan keinojen ensisijaisuutta sekä sitä, että kansallista maatalouspolitiikkaa voidaan harjoittaa vain sellaisella tavalla, minkä Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan komission, jäljempänä *komissio*, päätökset mahdollistavat. Maatalouden tukijärjestelmän perusta muodostuu Suomessa Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan tukimuodoista, joita ovat Euroopan unionin kokonaan rahoittamat suorat tuet sekä osarahoitetut luonnonhaittakorvaus ja maatalouden ympäristötuki. Näitä tukimuotoja täydennetään kansallisilla tuilla (valtiontuet).

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annettu laki (1559/2001), jäljempänä *kan-*

sallisten tukien laki, tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002. Kansallisten tukien laissa säädetään niistä tulotuista, joita komission päätösten mukaan voidaan Suomessa myöntää ja maksaa kansallisista varoista, sekä näiden tukien saannin ehdoista.

Komissio antoi 7 päivänä huhtikuuta 2009 tiedonannon "Tilapäiset yhteisön puitteet valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkessä finanssi- ja talouskriisissä" (2009/C 83/01). Tämän komission tiedonannon mukaan väliaikaista tukea ei voitu myöntää maataloustuotannon alkutuotannon alalla toimiville yrityksille. Komissio antoi 31 päivänä lokakuuta 2009 tiedonannon (2009/C 261/2) edellä mainitun tiedonannon muuttamisesta. Komission tiedonannon muutoksen jälkeen Euroopan unionin jäsenvaltiot voivat myöntää ja maksaa enintään 15 000 euron suuruisen ylimääräisen valtiontuen maataloustuotannon alku-

tuotannon alalla toimiville yrityksille. Tukea ei saa kuitenkaan myöntää sellaisille yrityksille, jotka olivat vaikeuksissa 1 päivänä heinäkuuta 2008. Komission tiedonannon mukainen tuki tulee myöntää 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä. Tuen 15 000 euron enimmäismäärästä tulee kuitenkin vähentää yrityksen 1 päivän tammikuuta 2008 ja 31 päivän joulukuuta 2010 välisenä aikana sama vähämerkityksinen niin sanottu de minimis -tuki.

Maatalousalan vähämerkityksisestä tuesta säädetään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maataloustuotteiden tuotannon alalla annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1535/2007. Suomessa on myönnetty edellä mainitun komission asetuksen mukaisena maatalousalan vähämerkityksisenä tukena vuosina 2008—2009 Etelä-Suomen kasvintuotannon tukea, tilaneuvontatukea, sokerijuurikkaan kuljetustukea sekä yksittäisille tiloille maatalouden tulvavahinkokorvauksia. Tukimuodot ovat ensiksi mainittua lukuun ottamatta käytössä myös vuonna 2010. Vuosina 2008 ja 2009 vähämerkityksistä tukea on maksettu yhteensä noin 13 200 tuensaajalle. Näistä tuensaajista vähämerkityksistä tukea on saanut alle 1 000 euroa noin 59 prosenttia ja vähintään 5 000 euroa 2,3 prosenttia. Vähämerkityksisen tuen enimmäismäärän eli 7 500 euroa tukea kolmen viimeisen verovuoden aikana on saanut yhteensä 77 tilaa eli 0,6 prosenttia vähämerkityksistä tukea saaneiden tilojen määrästä. Käytännössä väliaikaisen kansallisen tuen enimmäismäärä voi olla siten 7 500–15 000 euroa yritystä kohden riippuen aiemmin saadun vähämerkityksisen tuen määrästä.

Komission tiedonannon mukaan mahdollisuus maksaa väliaikaista kansallista tukea koskee kaikkia tuotantosuuntia ja tuen myöntäminen olisi perusteltua poikkeuksellisten ja ohimenevien rahoitusvaikeuksien takia. Edelleen komission tiedonannon mukaan jäsenvaltioiden on osoitettava, että ilmoitettu toimenpide on tarpeen, asianmukainen ja oikeasuhteinen jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseksi. Tästä johtuen maataloustuotteiden alkutuotantoon rajoitetun ohjelman on täydennettävä muita toimenpiteitä, joita jäsenvaltion on ottanut käyt-

töön. Komission tiedonannon mukaisen tuen on oltava ohjelman muodossa ja siitä on ilmoitettava komissiolle. Tuen maksaminen edellyttää komission hyväksyntää. Valtioneuvoston on tarkoitus päättää 8 päivänä huhtikuuta 2010 komissiolle tehtävästä esityksestä maatalouden väliaikaisesta kansallisesta tuesta. Komissiolle tehtävästä esityksestä on neuvoteltu valtion ja maataloustuottajain keskusjärjestöjen (Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry ja Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f.) kesken kansallisten tukien lain 8 §:n mukaisesti. Näissä neuvotteluissa saavutettiin yhteinen näkemys komissiolle tehtävästä esityksestä 24 päivänä helmikuuta 2010.

2 Ehdotetut muutokset

Lissabonin sopimus Euroopan unionista tehdyn sopimuksen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta, jäljempänä *EUT-sopimus*, tuli voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009. EUT-sopimuksella korvattiin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen nimi nimellä "sopimus Euroopan unionin toiminnasta". EUT-sopimuksessa ilmaisu "Euroopan yhteisö" on korvattu ilmaisulla "Euroopan unioni" ja "Euroopan yhteisöjen komissio" ilmaisulla "Euroopan komissio". EUT-sopimuksen artiklojen numerointi poikkeaa myös Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen aiemmasta numeroinnista.

EUT-sopimuksesta ja sen artiklojen numerointien muutoksista johtuen kansallisten tukien lain 1 §:n 1 momentin säännöstä siitä, että kansallista tukea voidaan myöntää Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87—89 artiklojen mukaisena tukena, ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan EUT-sopimusta, EUT-sopimuksen artiklanumerointia (nykyisin 107—109 artiklat) sekä toimielinten nimiä. Ehdotuksella ei ole vaikutuksia kansallisten tukien lain asialliseen sisältöön, vaan ehdotettu muutos on luonteeltaan tekninen.

EUT-sopimuksen voimaantulosta johtuen kansallisten tukien lain 1 §:n 2 momenttia, 2 §:n 6 kohtaa, 4 §:ää ja 8 §:n 1 ja 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että ilmaisu Euroopan yhteisö korvataan ilmaisulla Euroopan unioni. Lisäksi kansallisten tukien

lain 9 §:n 2 momentin 4 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että ilmaisu Euroopan yhteisöjen komissio muutetaan ilmaisuksi Euroopan komissio. Ehdotetuilla muutoksilla ei ole vaikutusta kansallisten tukien lain asialliseen sisältöön, vaan ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan teknisiä.

Maatalousyrittäjien eläkelaki (467/1969) on kumottu maatalousyrittäjän eläkelain voimaannuttamislailla (1281/2006). Viimeksi mainitulla lailla saatettiin voimaan nykyisin voimassa oleva maatalousyrittäjän eläkelaki (1280/2006). Edellä sanotun perusteella kansallisten tukien lain 2 §:n 8 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että määritelmässä viitattaisiin voimassa olevan maatalousyrittäjän eläkelain 4 §:ään. Ehdotetulla muutoksella ei ole vaikutusta kansallisten tukien lain asialliseen sisältöön.

Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 on kumottu yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annettulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 73/2009, joka tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 2009. Kansallisten tukien lakia ei ole kuitenkaan muutettu vastaavasti. Tämän vuoksi kansallisten tukien lain 2 §:n 14 kohdan maatalouden määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että määritelmässä viitattaisiin edellä mainittuun nykyisin voimassa olevaan neuvoston asetukseen.

Kansallisten tukien lain 3 §:ssä säädetään tuen hakijoista ja tuen hakijaan liittyvistä tuen myöntämisen edellytyksistä, kuten hakijan iästä. Komissio teki 30 päivänä huhtikuuta 2009 päätöksen K(2009) 3067 Suomen pohjoisten alueiden maataloutta koskevasta pitkäaikaisen tukien järjestelmästä. Edellä mainitun komission päätöksen mukaan poh-

joista tukea voidaan myöntää myös kotieläintaloudelle välttämättömien palveluiden turvaamiseksi syrjäisimmillä alueilla. Tällainen palvelu on esimerkiksi keinosiemennystoiminta, jonka palveluiden tuottajat eivät yleensä ole itse maataloutta harjoittavia viljelijöitä. Muita tukimuotoja, joissa tukea ei makseta suoraan viljelijälle, ovat muun muassa maidon ja lihan kuljetusavustukset. Edellä sanotusta johtuen 3 §:n 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kansallista tukea voitaisiin myöntää muullekin tuen hakijalle kuin viljelijälle, kuten esimerkiksi osuuskunnalle. Koska viljelijänä olevalle tuen hakijalle on kansallisten tukien laissa asetettu muun muassa hakijan ikään liittyviä tuen myöntämisen edellytyksiä, 3 §:n 4 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi siten, että hakijaa, jonka tukikelpoinen toiminta on muuta kuin maataloutta, eivät koskisi 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetut tuen hakijan ikää koskevat tuen myöntämisen edellytykset.

Kansallisten tukien lakiin ehdotetaan lisättäväksi väliaikaisesti uusi 15 a §, jossa säädettäisiin väliaikaisesta kansallisesta tuesta. Pykälän ehdotetaan olevan voimassa 30 päivään kesäkuuta 2011, koska väliaikainen kansallinen tuki tulee komission tiedonannon mukaan myöntää vuoden 2010 loppuun mennessä, mutta tuen maksatus saa siirtyä vuoden 2011 puolelle. Jos väliaikaisen kansallisen tuen maksatus siirtyy tämänhetkisistä arvioista poiketen vuoden 2011 puolelle, pykälän olisi perusteltua olla voimassa vielä tuen maksamishetkellä.

Ehdotetun 1 momentin mukaan komission tiedonannon mukaisena tukena voitaisiin myöntää väliaikaista kansallista tukea maataloutta vuonna 2010 harjoittavalle hakijalle, joka saa tukivuodelta 2010 Euroopan unionin suoraa tukea, kansallista tulotukea, luonnonhaittakorvausta tai maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden tukea. Hakijan tulisi siten saada tukivuodelta 2010 tukea kansallisten tukien lain tai tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain (557/2005) nojalla taikka luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) nojalla myönnettävää maatalou-

den ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden tukea tai luonnonhaittakorvausta. Euroopan unionin suoria tukia ja maa- ja puutarhatalouden kansallisia tulotukia koskevat säännökset kuuluvat valtakunnan toimivaltaan, joten tältä osin tukien myöntämisperusteet ovat yhteneväiset Manner-Suomessa ja Ahvenanmaan maakunnassa. Maatalouden ympäristötuki ja luonnonhaittakorvaus kuuluvat sen sijaan Ahvenanmaan maakunnan toimivaltaan, joten tästä syystä momentissa on tarpeen viitata Ahvenanmaan maakunnan vastaaviin tukiin maatalouden ympäristötuen ja luonnonhaittakorvauksen osalta.

Ehdotetun 2 momentin mukaan väliaikaisen kansallisen tuen myöntämisen edellytyksenä olisi, että hakijan maa- ja puutarhataloustuotantoon 31 päivänä joulukuuta 2009 kohdistuvan vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määrän suhde hakijan toimintavuosien 2007—2009 maa- tai puutarhataloustuotannon arvonlisäverottomien myyntitulojen ja hakijan vastaavana aikana saamiensa 1 momentissa tarkoitettujen tukien yhteenlasketun määrän keskiarvoon on vähintään yksi. Suhteellinen velkaantuneisuus on yleisesti käytössä oleva yritystalouden tunnusluku, joka mittaa yritysten vakavaraisuutta ja riskinkantokykyä. Jos kyseinen tunnusluku saa arvon yksi, yrityksellä on kohonnut riski joutua maksuvalmiusongelmiin. Maataloudessa tuotantoon sijoitetun pääoman kiertonopeus on erityisen hidas, mikä kasvattaa velkaantuneille maatiloille kohdistuvaa taloudellista riskiä. Vieraaseen pääomaan sisältyisi muun muassa luottolaitoksilta, vakuutusyhtiöiltä, säätiöiltä tai muilta tahoilta saadut luotot. Vieraan pääoman määrästä vähennettäisiin osto- ja siirtovelat. Verotusyhtymien, joilla tarkoitettaisiin tuloverolain (1535/1992) 4 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua verotusyhtymää, osalta vieraan pääoman määränä käytettäisiin osakkaiden yhteenlaskettua yhtymän maatalouteen kohdistuvaa velkaa pois lukien osto- ja siirtovelat. Osakkaiden yhtymän maatalouteen kohdistuvalla velalla tarkoitettaisiin tuloverolain 39 §:n 2 momentissa ja varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (1142/2005) 19 §:ssä tarkoitettua velkaa. Maa- ja puutarhatalouden myyntituloilla tarkoitettaisiin kotieläinten sekä kotieläin- ja kasvinviljelytuot-

teiden arvonlisäverottomia myyntituloja. Maa- ja puutarhatalouden myyntitulojen sekä saatujen tulotukien tarkasteleminen kolmen toimintavuoden keskiarvona on perusteltua sen vuoksi, että maa- ja puutarhataloudessa tuotot voivat vaihdella merkittävästi yksittäisten vuosien välillä muun muassa sääoloista johtuen. Kolmen toimintavuoden keskiarvo kuvastaa siten paremmin maatalon vakiintunutta myyntituloa ja saatuja tulotukia. Jos hakija on aloittanut toimintansa vuonna 2008, keskiarvo laskettaisiin vuosien 2008 ja 2009 tulojen perusteella. Vierasta pääomaa tarkasteltaessa otettaisiin ehdotuksen mukaan huomioon ainoastaan maa- ja puutarhatalouteen kohdistuvat erät. Näin ollen, jos maatilalla harjoitetaan viljelyn ohella esimerkiksi maatilamatkailua, maatilamatkailuun kohdistuvaa vierasta pääomaa ei otettaisi tarkastelussa huomioon. Hakija voisi kuitenkin saada tässä tapauksessakin väliaikaista kansallista tukea, jos hakijan maa- ja puutarhatalouteen kohdistuvan vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat suhde myyntituloihin ja tulotukiin täyttäisi laissa tuen myöntämiseksi säädetyt edellytykset. Väliaikainen kansallinen tuki määräytyisi vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määrän perusteella.

Ehdotetun 3 momentin mukaan väliaikaista kansallista tukea voitaisiin korottaa, jos hakija on tehnyt maa- tai puutarhatalouden tuotannossa käytettäviin rakennuksiin ja rakennelmiin kohdistuvia hankinta- ja perusparannustoimenpiteitä. Maa- ja puutarhatalouden tuotannossa käytettävillä rakennuksilla tarkoitettaisiin sellaista rakennusta, jonka hankintamenosta voidaan rakennuksen valmistuttua tehdä maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 9 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu enintään kymmenen prosentin suuruisen poisto tai elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 34 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu seitsemän prosentin poisto, ja jota käytetään tuotantoon. Sen sijaan esimerkiksi lomamatkailuyrittämistä varten rakennetut lomamökkit eivät olisi laissa tarkoitettuja hankintatoimenpiteitä. Maa- ja puutarhatalouden tuotannossa käytettävillä rakennelmilla tarkoitettaisiin vastaavasti sellaista rakennelmaa, jonka hankintamenosta voidaan rakennelman valmistuttua tehdä maatilatalouden tuloverolain 9 §:n 2 momen-

tin 3 kohdassa tai elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 34 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu enintään 20 prosentin suuruinen poisto.

Väliaikaisen kansallisen tuen korotus määräytyisi hakijan verovuosina 2004—2009 tekemien edellä mainittujen rakennusten ja rakennelmien hankinta- ja perusparannusmenojen yhteenlasketun suuruuden perusteella. Jos maa- ja puutarhatalouden tuotannossa käytettävää rakennusta tai rakennelmaa ei ole otettu vielä käyttöön verovuoden 2009 loppuun mennessä, näihin rakennuksiin ja rakennelmiin kohdistuvina hankinta- ja perusparannusmenoina pidettäisiin niihin verovuoden 2009 loppuun mennessä kohdistuneita hankintamenoja. Jos siis esimerkiksi navettarakennushanke on aloitettu verovuonna 2008 ja se valmistuu vasta alkuvuodesta 2010, hakijan rakennuksesta aiheutuvina hankintamenoina pidettäisiin siihen verovuosina 2008 ja 2009 kohdistuneita rakennusaikaisia menoja.

Edellä sanotulla tavalla lasketusta verovuosien 2004—2009 yhteenlasketuista hankintamenoista vähennettäisiin hakijan vastaavana ajanjaksona saamat sellaiset investointituet, luovutushinnat ja vakuutuskorvaukset, jotka kohdistuvat maatilatalouden tuloverolain 9 §:n 2 momentin 1 ja 3 kohdassa tai elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 34 §:n 2 momentin 1 ja 4 kohdassa tarkoitettuun omaisuuteen. Investointituilla tarkoitetaan esimerkiksi maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) nojalla myönnettyjä tukia. Luovutushinnalla tarkoitetaan rakennuksen tai rakennelman myyntihintaa. Tehdyistä perusparannustoimenpiteistä aiheutuneista kustannuksista vähennettäisiin myös saadut vakuutuskorvaukset, mikä tilanne voisi tulla kysymykseen esimerkiksi silloin, kun peruskorjaustarve on aiheutunut tulipalosta ja vakuutusyhtiö on korvannut hakijalle osan perusparannustoimenpiteen kustannuksista.

Edelleen ehdotetun 3 momentin mukaan hakijan katsottaisiin tehneen rakennusten ja rakennelmien hankinta- ja perusparannustoimenpiteitä vuosina 2004—2009, vaikka tämän toiminnassa olisi tapahtunut tuloverolain 24 §:ssä tarkoitettu toimintamuodon muutos tai elinkeinotulon verottamisesta an-

netun lain 52—52 d §:ssä tarkoitettu muutos. Tuloverolain 24 §:ssä säädetään tilanteista, joissa yhtymän ei katsota purkautuvan verotuksessa tai maa- ja metsätaloudenharjoittajan lopettavan toimintaansa, jos toimintamuoto muuttuu. Jos esimerkiksi maataloutta on harjoitettu luonnollisena henkilönä vuosina 2004—2006 ja toiminta on muutettu osakeyhtiömuotoiseksi vuodesta 2007 lukien, myös vuosina 2004—2006 tehdyt investoinnit otettaisiin laskennassa huomioon. Elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52—52 d §:ssä olevia säännöksiä sovelletaan kotimaisten osakeyhtiöiden sulautumiseen, jakautumiseen ja liiketoiminnan siirtoon. Väliaikaisen kansallisen tuen korotusta ei myönnettäisi, jos kansallisten tukien lain perusteella lasketut investointikustannukset ovat yhteensä alle 20 000 euroa.

Ehdotetun 4 momentin mukaan väliaikaisen kansallisen tuen alentamiseen ja epäämiseen sovellettaisiin kansallisten tukien lain 16 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä. Väliaikaisen kansallisen tuen hakemuksen jättämisen myöhästymiseen sovellettaisiin kansallisten tukien lain 17 §:n 1 momentin mukaisia myöhästymisseuraamuksia.

Ehdotetun 5 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin väliaikaisen kansallisen tuen määrästä sekä tuen määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin siis esimerkiksi tuen enimmäismäärästä miljoonina euroina sekä hakijakohtaisen tuen määrästä ja sen tarkemmista määräytymisperusteista.

3 Esityksen vaikutukset

Valtion vuoden 2010 talousarvioesityksen päättämisen yhteydessä päätettiin kirjauksesta, jonka mukaan hallitus varautuu siihen, että maataloussektorin taloudellinen tilanne edelleen heikkenee. Lisäksi päätettiin, että vuoden 2010 maa- ja puutarhatalouden kansallisen tuen ratkaisu voidaan mitoittaa enintään 40 miljoonaa euroa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen momentille (30.20.40) vuoden 2010 talousarviossa osoitettua määrärahaa suuremmaksi momentilla olevan, muita tukipäätöksiä koskevan valtuuden puitteissa. Edelleen mainitun kirjauk-

sen mukaan maa- ja metsätalousministeriön tulee huolehtia siitä, ettei tästä aiheudu vuosina 2010—2013 tarvetta pääluokan kehyksen ylittäviin menoihin.

Valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välisissä maa- ja puutarhatalouden kansallisen tuen neuvotteluissa sovittiin 24 päivänä helmikuuta 2010 siitä, että väliaikaiseen kansalliseen tukeen ehdotetaan käytettäväksi yhteensä enintään 22 miljoonaa euroa. Ehdotetuilla määräytymisperusteilla tästä väliaikaisen kansallisen tuen määrästä arvioidaan kohdentuvan kaksi kolmasosaa kotieläintaloudelle ja yksi kolmasosa kasvintuotantoa päätuotantosuuntanaan harjoittaville tiloille. Maitotilojen osuus väliaikaisen kansallisen tuen määrästä arvioidaan olevan noin 37 prosenttia, muiden nautakarjatilojen 11 prosenttia ja muiden kotieläintilojen 21 prosenttia.

Vuonna 2010 valtion talousarvion momentilla 30.20.40 on osoitettu varat yhteensä 558,265 miljoonan euron suuruiseen maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen. Lisäksi vuodelta 2009 arvioidaan siirtyvän 14,0 miljoonan euron määräraha, jolloin vuoden 2010 kansalliseen tukeen käytettävissä oleva määräraha on yhteensä 572,265 miljoonaa euroa. Vuoden 2010 kansallisten tukien jakoehdotuksen mukaiseen kansalliseen tukeen arvioidaan tarvittavan 565 miljoonaa euroa.

Väliaikaiseen kansalliseen tukeen arvioidaan tarvittavan enintään 22 miljoonaa euroa ja se rahoitetaan valtion vuoden 2010 talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansallisen tuen momentille 30.20.40 myönnetystä valtuudesta pääluokan vuosien 2010—2013 menokehyksen puitteissa. Valtion vuoden 2010 talousarviossa momentille myönnetyn valtuuden perusteella vuonna 2010 tehdyistä muista tukipäätöksistä saa aiheutua vuoden 2011 ja sitä seuraavien vuosien määrärahasta maksettavia menoja enintään 84 094 000 euroa. Vuoden 2011 määrärahaa arvioidaan tarvittavan seitsemän miljoonaa muiden kansallisen tuen momentilta rahoitettavien menojen maksamiseen. Väliaikaisen kansallisen tuen käyttöön ottaminen lisäisi valtuuden käyttöä enintään 22 miljoonalla eurolla.

Maaseutuvirasto vastaisi väliaikaisen kansallisen tuen toimeenpanosta ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset vastaisivat tuki-

hakemusten vastaanottamisesta, tallentamisesta ja tukipäätösten tekemisestä. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset valvoisivat tukea. Koska on kyse kertaluonteisesta tukimuodosta, ehdotetun väliaikaisen tuen hakemis-, myöntämis- ja maksatusmenettely arvioidaan voitavan hoitaa nykyisten henkilöresurssien puitteissa.

4 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä. Esitysehdotuksesta on saatu lausunnot oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, työ- ja elinkeinoministeriöltä, Maaseutuvirastolta, Verohallitukselta, Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä ja Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f:ltä.

Saaduissa lausunnoissa esitetyt seikat on otettu mahdollisuuksien mukaan huomioon esitystä viimeisteltäessä.

5 Suhde perustuslakiin ja säättämisyjärjestys

Kansallisten tukien lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 15 a § väliaikaisesta kansallisesta tuesta, jonka määrästä sekä tuen myöntämisen ja määräytymisen tarkemmista perusteista säädettäisiin ehdotuksen mukaan valtioneuvoston asetuksella. Tuen myöntämisen perusteet sisältyvät ehdotetun 15 a §:n 1—3 momenttiin. Valtuuksien säätämiseen on perustuslakivaliokunnan vakiintuneessa käytännössä kohdistettu vaatimuksia sääntelyn täsmällisyyteen ja tarkkarajaisuuteen (esimerkiksi PeVL 1/2004 vp ja PeVL 46/2006 vp). Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä (PeVL 25/2007 vp) on kiinnitetty huomiota myös siihen, että tukijärjestelmiin liittyvien valtuuksien käyttöä rajaavat käytännössä valtiontukia koskeva Euroopan unionin lainsäädäntö sekä eduskunnan päätökset talousarvioon otettavista määrärahoista, niiden käyttötarkoituksesta sekä muista talousarvion perusteluista. Väliaikaisen kansallisen tuen myöntämisen edellytyksiä rajaa kansallisten tukien lain lisäksi komission tiedonanto sekä komission Suomen esitykseen

väliaikaisesta kansallisesta tuesta antama päätös. Valtioneuvoston asetuksella säädetäisiin muun muassa tukiprosentista, josta ei ole mahdollista säätää lain tasolla, koska tukiprosenttia määräytyy käytettävissä olevan määrärahan sekä tukihakemusten määrän perusteella. Koska lain tasolla ehdotetaan säädettäväksi tuen myöntämisen perusteista ja ottaen huomioon muu edellä sanottu valtioneuvosto katsoo, että ehdotettu asetuksenantovaltuus täyttää perustuslain vaatimukset ja että lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

6 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian. Lain 15 a § olisi voimassa 30 päivään kesäkuuta 2011. Ennen lain voimaantuloa voitaisiin ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 1 §, 2 §:n 6, 8 ja 14 kohta, 3 §:n 1 ja 4 momentti, 4 §, 8 §:n 1 ja 2 momentti ja 9 §:n 2 momentin 4 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 283/2008, 2 §:n 14 kohta mainitussa laissa 283/2008 ja 3 §:n 1 momentti laissa 1466/2006, sekä

lisätään lakiin väliaikaisesti uusi 15 a §, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tämän lain nojalla voidaan valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa myöntää maa- ja puutarhataloudelle Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107—109 artiklan tai muun Euroopan unionin lainsäädännön mukaista kansallista tukea.

Tätä lakia ei sovelleta maa- ja puutarhataloudelle myönnettävään Euroopan unionin kokonaan rahoittamaan suoraan tukeen, maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007), porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), kolttalain

(253/1995), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) tai luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) perusteella maksettaviin tukiin.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *tukimuodolla* Euroopan unionin tiettyä tarkoitusta varten hyväksymää kansallista tukijärjestelmää;

8) *perheyriksen jäsenellä* maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 4 §:ssä tarkoitettua perheenjäsentä;

14) *maataloudella* maatilalla tapahtuvaa maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyä, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, kesannointia sekä viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti;

3 §

Hakijat

Tukea voidaan myöntää Suomessa harjoitettavaan tuotantoon tai toimintaan viljelijälle tai muulle tuen hakijalle, jäljempänä *hakija*, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

Edellä 2 momentin 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät koske julkisoikeudellista yhteisöä, koulutilaa, vankilatilaa eivätkä hakijaa, jonka tukikelpoinen toiminta on muuta kuin maataloutta.

4 §

Euroopan unionin lainsäädännön huomioon ottaminen

Tukien käyttöönotto edellyttää Euroopan unionin hyväksyntää. Tukien määrää tai niiden myöntämisen edellytyksiä muutetaan Euroopan unionin tekemän päätöksen perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään Euroopan unionin asettamien tukiehtojen toimeenpanosta.

8 §

Neuvottelumenettely

Kansallisia tukia koskevien esitysten tekemisestä Euroopan unionille neuvotellaan ja sovitaan valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välisissä neuvotteluissa. Neuvottelut aloitetaan viipymättä jommankumman osapuolen pyynnöstä. Valtioneuvosto määrää valtion edustajat neuvotteluihin.

Valtioneuvosto päättää esityksen tekemisestä Euroopan unionille. Valtioneuvosto päättää asiasta myös siinä tapauksessa, että 1 momentissa tarkoitettua sopimusta ei saada aikaan valtioneuvoston erikseen asettamassa määräajassa.

9 §

Kasvintuotannon tuet

Kasvintuotannon tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

4) hakija on viljelyssä noudattanut kansallisia tukia koskevista Euroopan komission päätöksissä tai niiden täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä tukimuoto- ja tukityyppikohtaisesti säädettyjä ympäristöehtoja.

15 a §

Väliaikainen kansallinen tuki

Komission tiedonannon - tilapäiset yhteisön puitteet valtioneuvoston puitteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkessä finanssi- ja talouskriisissä - 2009/C 83/01 ja 2009/C 261/2 mukaisena tukena voidaan myöntää väliaikaista kansallista tukea maataloutta vuonna 2010 harjoittavalle hakijalle, joka saa tukivuodelta 2010 Euroopan unionin suoraa tukea, kansallista tulotukea, luonnonhaittakorvausta tai maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätöimenpiteiden tukea taikka näitä vastaavia Ahvenanmaan maakunnan tukia

Väliaikaisen kansallisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijan maa- ja puutarhataloustuotantoon 31 päivänä joulukuuta 2009 kohdistuvan vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määrän suhde hakijan toimintavuosien 2007–2009 maa- ja puutarhataloustuotannon arvonlisäverottomien myyntitulojen ja hakijan vastaavana aikana saamien 1 momentissa tarkoitettujen tukien yhteenlasketun määrän keskiarvoon on vähintään yksi. Verotusyhtymien osalta vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määränä käytetään osakkaiden yhteenlaskettua yhtymän maatalouteen kohdistuvaa velkaa. Maa- ja puutarhatalouden myyntituloilla tarkoitetaan kotieläinten sekä kotieläin- ja kasvinviljelytuotteiden myyntituloja. Väliaikainen kansallinen lisätuki määräytyy hakijan maa- ja puutarhataloustuotantoon 31 päivänä joulukuuta 2009 kohdistuvan vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määrän perusteella.

Väliaikaista kansallista tukea voidaan korottaa, jos hakija on tehnyt maa- ja puutarhatalouden tuotannossa käytettäviin rakennuksiin ja rakennelmiin kohdistuvia hankinta- ja perusparannustoimenpiteitä. Tuen korotus määräytyy hakijan verovuosina 2004–2009 tekemien edellä mainittujen rakennusten ja

rakennelmien hankinta- ja perusparannusmenojen yhteenlasketun määrän perusteella vähennettynä vastaavana aikana saatujen investointitukien, luovutushintojen ja vakuutuskorvausten yhteismäärällä. Hakijan katsotaan tehneen rakennusten ja rakennelmien hankinta- ja perusparannustoimenpiteitä verovuosina 2004–2009, vaikka tämän toiminnassa olisi tapahtunut tuloverolain (1535/1992) 24 §:ssä tarkoitettu toimintamuodon muutos tai elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 52—52 d §:ssä tarkoitettu muutos. Tuen korotusta ei myönnetä, jos edellä sanotun perusteella lasketut investointikustannukset ovat yhteensä alle 20 000 euroa.

Väliaikaiseen kansalliseen tukeen sovelletaan tämän lain 16 §:n 1 ja 2 momentin sekä 17 §:n 1 momentin säännöksiä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään väliaikaisen kansallisen tuen määrästä sekä tuen määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Tämän lain 15 a § on voimassa 30 päivään kesäkuuta 2011.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 9 päivänä huhtikuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Paula Lehtomäki

Laki**maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 1 §, 2 §:n 6, 8 ja 14 kohta, 3 §:n 1 ja 4 momentti, 4 §, 8 §:n 1 ja 2 momentti ja 9 §:n 2 momentin 4 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 283/2008, 2 §:n 14 kohta mainitussa laissa 283/2008 ja 3 §:n 1 momentti laissa 1466/2006, sekä

lisätään lakiin väliaikaisesti uusi 15 a §, seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

1 §

1 §

*Soveltamisala**Soveltamisala*

Tämän lain nojalla voidaan valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa myöntää maa- ja puutarhataloudelle Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87–89 artiklan tai muun Euroopan yhteisön lainsäädännön mukaista kansallista tukea.

Tätä lakia ei sovelleta maa- ja puutarhataloudelle myönnettävään Euroopan yhteisön kokonaan rahoittamaan suoraan tukeen, maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007), porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), kolttalain (253/1995), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) tai luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) perusteella maksettaviin tukiin.

Tämän lain nojalla voidaan valtion talousarviossa osoitetun määrärahan rajoissa myöntää maa- ja puutarhataloudelle Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen, Euroopan *unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107–109* artiklan tai muun Euroopan *unionin* lainsäädännön mukaista kansallista tukea.

Tätä lakia ei sovelleta maa- ja puutarhataloudelle myönnettävään Euroopan *unionin* kokonaan rahoittamaan suoraan tukeen, maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007), porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), kolttalain (253/1995), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) tai luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) perusteella maksettaviin tukiin.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *tukimuodolla* Euroopan yhteisön tiettyä tarkoitusta varten hyväksymää kansallista tukijärjestelmää;

8) *perheyriksen jäsenellä* maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 1 a §:ssä tarkoitettua perheyriksen jäsentä;

14) *maataloudella* maatilalla tapahtuvaa maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyä, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, kesannointia sekä viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti;

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *tukimuodolla* Euroopan unionin tiettyä tarkoitusta varten hyväksymää kansallista tukijärjestelmää;

8) *perheyriksen jäsenellä maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 4 §:ssä* tarkoitettua perheenjäsentä;

14) *maataloudella* maatilalla tapahtuvaa maatalous-, puutarha- ja energiakasvien viljelyä, kotieläintuotteiden tuotantoa, tuotantoeläinten pitoa, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, kesannointia sekä viljelemättömän pellon säilyttämistä hoidettuna yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti;

3 §

Hakijat

Tukea voidaan myöntää Suomessa harjoitettavaan tuotantoon tai toimintaan viljelijälle, jäljempänä *hakija*, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

Edellä 2 momentin 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät koske julkisoikeudellista yhteisöä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

3 §

Hakijat

Tukea voidaan myöntää Suomessa harjoitettavaan tuotantoon tai toimintaan viljelijälle tai muulle tuen hakijalle, jäljempänä *hakija*, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden yhteenliittymä.

Edellä 2 momentin 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät koske julkisoikeudellista yhteisöä, koulutilaa, vankilatilaa eivätkä hakijaa, jonka tukikelpoinen toiminta on muuta kuin maataloutta.

4 §

Yhteisön lainsäädännön huomioon ottaminen

Tukien käyttöönotto edellyttää Euroopan yhteisön hyväksyntää. Tukien määrää tai niiden myöntämisen edellytyksiä muutetaan Euroopan yhteisön tekemän päätöksen perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään Euroopan yhteisön asettamien tukiehtojen toimeenpanosta.

8 §

Neuvottelumenettely

Kansallisia tukia koskevien esitysten tekemisestä Euroopan yhteisölle neuvotellaan ja sovitaan valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välisissä neuvotteluissa. Neuvottelut aloitetaan viipymättä jommankumman osapuolen pyynnöstä. Valtioneuvosto määrää valtion edustajat neuvotteluihin.

Valtioneuvosto päättää esityksen tekemisestä Euroopan yhteisölle. Valtioneuvosto päättää asiasta myös siinä tapauksessa, että 1 momentissa tarkoitettua sopimusta ei saada aikaan valtioneuvoston erikseen asettamassa määräajassa.

9 §

Kasvintuotannon tuet

Kasvintuotannon tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

4) hakija on viljelyssä noudattanut kansallisia tukia koskevissa Euroopan *yhteisöjen* komission päätöksissä tai niiden täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä tukimuoto- ja tukityyppikohtaisesti säädettyjä ympäristöehtoja.

4 §

Euroopan unionin lainsäädännön huomioon ottaminen

Tukien käyttöönotto edellyttää Euroopan unionin hyväksyntää. Tukien määrää tai niiden myöntämisen edellytyksiä muutetaan Euroopan *unionin* tekemän päätöksen perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään Euroopan *unionin* asettamien tukiehtojen toimeenpanosta.

8 §

Neuvottelumenettely

Kansallisia tukia koskevien esitysten tekemisestä Euroopan *unionille* neuvotellaan ja sovitaan valtion ja maataloustuottajien keskusjärjestöjen välisissä neuvotteluissa. Neuvottelut aloitetaan viipymättä jommankumman osapuolen pyynnöstä. Valtioneuvosto määrää valtion edustajat neuvotteluihin.

Valtioneuvosto päättää esityksen tekemisestä Euroopan *unionille*. Valtioneuvosto päättää asiasta myös siinä tapauksessa, että 1 momentissa tarkoitettua sopimusta ei saada aikaan valtioneuvoston erikseen asettamassa määräajassa.

9 §

Kasvintuotannon tuet

Kasvintuotannon tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

4) hakija on viljelyssä noudattanut kansallisia tukia koskevissa Euroopan komission päätöksissä tai niiden täytäntöön panemiseksi annetuissa kansallisissa säädöksissä tukimuoto- ja tukityyppikohtaisesti säädettyjä ympäristöehtoja.

15 a §

Väliaikainen kansallinen tuki

Komission tiedonannon - tilapäiset yhteisön puitteet valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä - 2009/C 83/01 ja 2009/C 261/2 mukaisena tukena voidaan myöntää väliaikaista kansallista tukea maataloutta vuonna 2010 harjoittavalle hakijalle, joka saa tukivuodelta 2010 Euroopan unionin suoraa tukea, kansallista tulotukea, luonnonhaittakorvausta tai maatalouden ympäristötuen perus- ja lisätoimenpiteiden tukea taikka näitä vastaavia Ahvenanmaan maakunnan tukia

Väliaikaisen kansallisen tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijan maa- ja puutarhataloustuotantoon 31 päivänä joulukuuta 2009 kohdistuvan vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määrän suhde hakijan toimintavuosien 2007–2009 maa- ja puutarhataloustuotannon arvonlisäverottomien myyntitulojen ja hakijan vastaavana aikana saamien 1 momentissa tarkoitettujen tukien yhteenlasketun määrän keskiarvoon on vähintään yksi. Verotusyhtymien osalta vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määränä käytetään osakkaiden yhteenlaskettua yhtymän maatalouteen kohdistuvaa velkaa. Maa- ja puutarhatalouden myyntituloilla tarkoitetaan kotieläinten sekä kotieläin- ja kasvinviljelytuotteiden myyntituloja. Väliaikainen kansallinen lisätuki määräytyy hakijan maa- ja puutarhataloustuotantoon 31 päivänä joulukuuta 2009 kohdistuvan vieraan pääoman pois lukien osto- ja siirtovelat määrän perusteella.

Väliaikaista kansallista tukea voidaan korottaa, jos hakija on tehnyt maa- ja puutarhatalouden tuotannossa käytettäviin rakennuksiin ja rakennelmiin kohdistuvia hankinta- ja perusparannustoimenpiteitä. Tuen korotus määräytyy hakijan verovuosina 2004–2009 tekemien edellä mainittujen rakennusten ja rakennelmien hankinta- ja perusparannusmenojen yhteenlasketun määrän perusteella vähennettynä vastaavana aikana saatujen investointitukien, luovutushintojen ja vakuutuskorvausten yhteismäärällä. Haki-

jan katsotaan tehneen rakennusten ja rakennelmien hankinta- ja perusparannustoimenpiteitä verovuosina 2004–2009, vaikka tämän toiminnassa olisi tapahtunut tuloverolain (1535/1992) 24 §:ssä tarkoitettu toimintamuodon muutos tai elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 52–52 d §:ssä tarkoitettu muutos. Tuen korotusta ei myönnetä, jos edellä sanotun perusteella lasketut investointikustannukset ovat yhteensä alle 20 000 euroa.

Väliaikaiseen kansalliseen tukeen sovelletaan tämän lain 16 §:n 1 ja 2 momentin sekä 17 §:n 1 momentin säännöksiä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään väliaikaisen kansallisen tuen määrästä sekä tuen määräytymisen ja myöntämisen tarkemmista perusteista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Tämän lain 15 a § on voimassa 30 päivään kesäkuuta 2011.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.
